

Dosarul nr. 2ra-199/22
2-19105897-01-2ra-14022022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: V. Holban
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

6 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Morozova și Farida Gadjieva,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Daria Domoradova în interes personal și în interesele minorei xxxxx împotriva Ianei Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună, vânzarea silită a bunului imobil la licitație și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 iunie 2019, Daria Domoradova, în interes personal și în interesele xxxxx, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ianei Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova, prin care a solicitat: partajarea apartamentului nr. 78 situat pe str. xxxxx, nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 85,9 m.p., prin vinderea acestuia la licitație, cu distribuirea prețului după cum urmează: Dariei Domoradova 1/3 cotă-parte din valoarea bunului, Ecaterinei Domoradova 1/6 cotă-parte din valoarea bunului, Ianei Isaicul, Faridei Gadjieva și, Svetlanei Morozova 1/2 cotă-parte din valoarea bunului; compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că prin hotărârea din 21 noiembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana au fost determinate cotelor - părți ideale din proprietatea comună pe cote-părți din apartamentul nr.78 situat pe str. Igor Vieru nr.16, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 18 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis demersul executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, privind confirmarea încheierii nr.073-595r/17 din 13 iulie 2017 privind transmiterea în proprietatea creditorului Daria Domoradova a bunului nevândut la licitație și anume 1/6 cotă-parte din bunul imobil nr.xxxxx situat în mun. xxxxx cu nr. cadastral xxxxx care aparține cu drept de proprietate debitorului Svetlana Gadjieva.

La 14 septembrie 2017, Daria Domoradova a înregistrat dreptul de proprietate a cotei-părți de 1/6 care aparține Svetlanei Gadjieva.

Potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, acest bun aparține cu drept de proprietate comună Dariei Domoradova, xxxxx, Ianei Isaicul, Faridei Gadjieva și Svetlanei Morozova.

Reclamanta a invocat că pârâtele îi creează obstacole în administrarea cotei-părți de 1/3 care îi aparține, iar din cauza conflictelor, pentru a nu trauma copilul său, este nevoită de mai mulți ani să locuiască în altă parte.

Totodată, a menționat că pârâtele au acumulat datorii enorme la serviciile comunale. Potrivit titlului executoriu și încheierii executorului judecătoresc Maxim Romaliischi din 21 septembrie 2018, s-au acumulat datorii pentru serviciile comunale în mărime de peste 80 000 lei.

Reclamanta a susținut că a propus pârâtelor, cu titlu de compromis, procurarea cotelor-părți deținute în coproprietate de Iana Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova contra sumei de 18 250 euro, a câte 6 083 de euro pentru fiecare cotă, în conformitate cu raportul de evaluare nr.262 din 12 decembrie 2018, însă nu au ajuns la un consens.

Prin hotărârea din 2 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Daria Domoradova în interes personal și în interesele minorei xxxxx împotriva Ianei Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună, vânzarea silită a bunului imobil la licitație și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 16 noiembrie 2020, avocatul Veronica Gașițoi, în numele și interesele apelantelor Domoradova Daria și xxxxx, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Veronica Gașițoi în interesele apelantelor Domoradova Daria și xxxxx.

S-a casat hotărârea din 2 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Daria Domoradova în interes personal și în interesele minorei xxxxx împotriva Ianei Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova cu privire la partajarea bunului imobil proprietate comună, vânzarea silită a bunului imobil la licitație și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a partajat apartamentul nr. xxxxx situat pe xxxxx, nr cadastral xxxxx, cu suprafața de 85,9 m.p., prin vinderea acestuia la licitație, cu distribuirea prețului după cum urmează: Dariei Domoradova 1/3 cotă-parte din valoarea bunului, xxxxx 1/6 cotă-parte din valoarea bunului, Ianei Isaicul, Faridei Gadjieva și Svetlanei Morozova 1/2 cotă-parte din valoarea bunului.

S-a încasat în mod solidar de la Iana Isaicul, Farida Gadjieva și Svetlana Morozova, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de fond și instanța de apel, suma de 5 000 lei, 7 150 de lei taxa de stat achitată în instanța de fond și 4 227,50 de lei taxa de stat achitată în instanța de apel.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că, concluzia instanței de fond de respingere a acțiunii este greșită, având în vedere că unica modalitate de partajare a bunului litigios este vinderea acestuia la licitație.

În sensul dat, a reținut că apartamentul litigios este indivizibil, iar conform art. 561 alin. (3) lit. b) din Codul civil, la cererea coproprietarului bunul în caz de neînțelegere se vinde la licitație.

La 25 noiembrie 2021, Svetlana Morozova și Farida Gadjeva au declarat recurs împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea integrală a deciziei.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu decizia contestată, menționând că este neîntemeiată și contrară prevederilor legale.

Recurentele consideră că instanța de apel nu a apreciat corect și nu a elucidat pe deplin circumstanțele și probele administrate în instanța de fond și a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procesual, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții greșite.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de atac, Colegiul reține că recursul împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021, a fost depus la 25 noiembrie 2021, în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatelor cererea de recurs la 14 februarie 2022, informându-le despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 22 februarie 2022, avocatul Veronica Gașțoi, în interesele intimatelor Daria Domoradova și Ecaterina Domoradova, a solicitat respingerea recursului, menținerea deciziei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Svetlana Morozova și Farida Gadjeva nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Totodată, referitor la cererea privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul menționează că la etapa admisibilității recursului cauza nu se soluționează în fond și este în imposibilitate de a se expune asupra cererii intimaților prin emiterea unei încheieri de inadmisibilitate a recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Svetlana Morozova și Farida Gadjieva.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh